

Neudělali nám ostudu

Dnes odpoledne, kdy mají přijít naši rodiče do školy na návštěvu, jsme byli celá třída děsně nervózní. Paní učitelka nám povíděla, že pan ředitel přijme naše tatínky a maminky ve své kanceláři, popovídá si s nimi a pak je přivede do naší třídy.

„Když mi slíbíte, že budete hodní,“ řekla paní učitelka, „nebudu vás zkoušet, až vaši rodiče přijdou, abyste si před nimi neudělali ostudu.“

My jsme to samozřejmě slíbili a byli jsme rádi – všichni kromě Celestýna, který je nejlepší žák ze třídy a líbilo by se mu, kdyby ho paní učitelka zkoušela před tatínky a maminkami. Ale Celestýn se nepočítá, jelikož ten se v jednom kuse jenom šprtá, a to se pak nikdo nemůže divit, že vždycky všecko ví. A potom nám paní učitelka řekla, že návštěva rodičů není žádný důvod, abychom jen čekali a nic nedělali, a že si máme mezičím vyřešit početní úlohu, kterou napíše na tabuli. Ten příklad byl vážně pecka, o rolníkovi, který měl spoustu černých a spoustu bílých slepic, které snášely fúry vajec, a bylo tam uvedeno přesně, kolik snáší černé a kolik bílé slepice, a my jsme měli uhodnout, kolik snesly všechny slepice do hromady za hodinu a čtyřicet sedm minut.

Sotva paní učitelka dopsala ten příklad na tabuli, otevřely se dveře a do třídy vešel ředitel s našimi tatínky a maminkami.

„Vstát!“ řekla paní učitelka.

„Sednout!“ řekl pan ředitel. „Tohle je třída, kde pracují vaše děti. Myslím, že většina z vás už zná paní učitelku...“

Paní učitelka stiskla ruku všem tatínkům a maminkám a ti nás nenápadně zdravili zvednutím prstu, přimhouřením očí nebo na nás kývli. Ve třídě bylo strašně moc lidí, i když tam nebyli úplně všichni rodiče. Vikto-

rínův tatínek, který je policejní strážník, nemohl přijít, poněvadž měl službu a musel hlídat strážnici. Nepřišli ani Augustýnův tatínek s maminkou, ale Augustýnův tatínek, který je hrozně bohatý, poslal místo sebe šoféra Alberta. Celestýnův tatínek se nemohl dostavit, jelikož nejspíš pořád pracuje, dokonce i v sobotu odpoledne. Ale můj tatínek s maminkou tam byli a smáli se na mě. Moje maminka byla celá růžová a děsně hezká; byl jsem na ni moc pyšný.

„Myslím, slečno,“ řekl ředitel, „že byste mohla k těmto pániům a dámám pronést pár slov o tom, jak vaši žáci prospívají... A gratulovat jim, nebo jim domluvit, jak komu...“

Všichni se zasmáli, kromě Kryšpínových rodičů, jelikož u Kryšpína, když jde o školu, není nikdy žádný důvod k smíchu.

„No,“ začala paní učitelka, „s radostí vám musím oznámit, že vaše děti vyvinuly tento měsíc velké úsilí, a to jak v práci, tak ve svém chování. Jsem s nimi velice spokojená a jsem přesvědčená, že ti, kteří zůstali trošku pozadu, si dají záležet na tom, aby dohnali své kamarády.“

Kryšpínův tatínek s maminkou se podívali přísně na Kryšpína, ale my ostatní jsme byli spokojení, protože to, co řekla paní učitelka, bylo fakt hezké.

„Můžete pokračovat ve vyučování, slečno,“ řekl ředitel. „Jsem si jist, že rodiče vašich žáků rádi uvidí své děti při práci.“

„Totiž...“ zajíkala se paní učitelka, „právě jsem jim zadala k řešení jeden příklad. Už jsem napsala úlohu na tabuli...“

„Koukal jsem na to,“ poznamenal Kryšpínův tatínek. „Nevypadá to, že by to byl zrovna snadný příklad...“

„Dělá to 362 vajec,“ řekl Vendelínův tatínek, tlustý pán se spoustou brad.

Všichni tatínkové se k němu obrátili a Jáchymův tatínek řekl:

„Nechej vám oponovat, drahý pane, ale zdá se mi, aspoň od prvního pohledu, že se mylíte... Dovolte...“

Vytáhl z kapsy notýsek a psal do něj něco plnicím perem.

„No vida..., podívejme se,“ mumlal Jáchymův tatínek. „Černé slepice snáší každé čtyři minuty... Černých slepic je devět...“

„362 vajec,“ opakoval Vendelínův tatínek.

„7420,“ řekl Jáchymův tatínek.

„Ale kdepak! 412!“ řekl tatínek Fridolína.

„Jak jste došel k takovému výsledku?“ zeptal se Albínův tatínek.

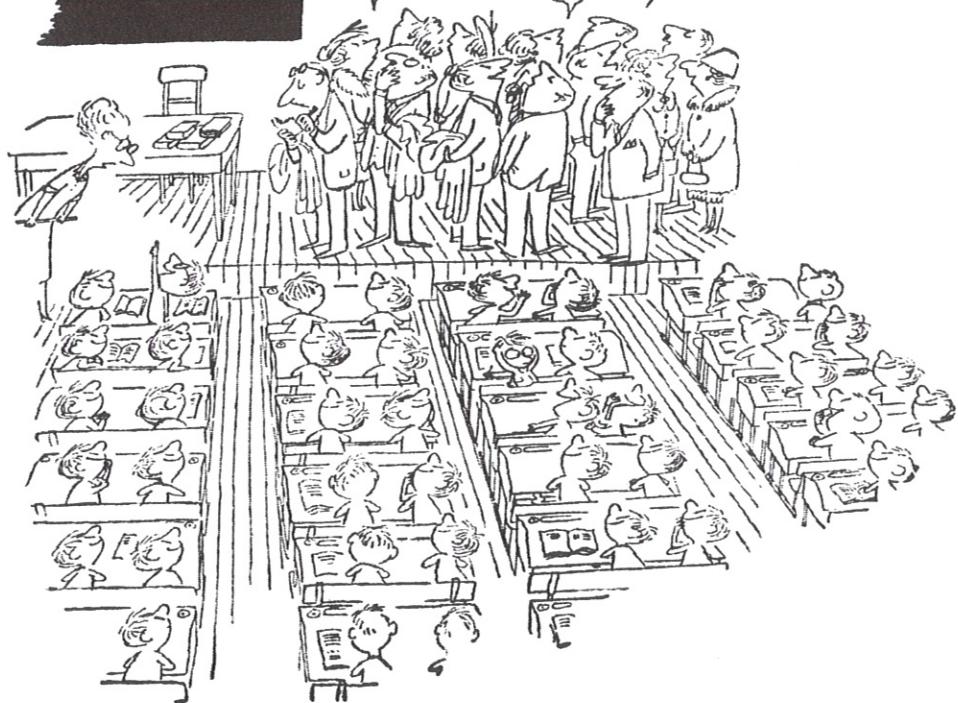

lepicí černé
bílé
1 hod. 47 min.
lik vajec?

7420
4120
362
412
12

já se
v matematice
nikdy moc
neryznala

„S pomocí algebry,“ odpověděl Fridolínův tatínek.

„Cože?“ zeptala se Kryšpínova maminka. „Oni se už učí algebru? V jejich věku? Teď už chápu, že to nemůžou zvládnout.“

„Ale ne,“ uklidňoval ji Vendelínův tatínek, „to je příklad z obyčejné matematiky, úplně jednoduchý. Dělá to 362 vajec.“

„Obyčejná matematika, možná, pane,“ řekl Fridolínův tatínek s hlubokým povzdechem. „Ale to nemění nic na faktu, že jste se spletli.“

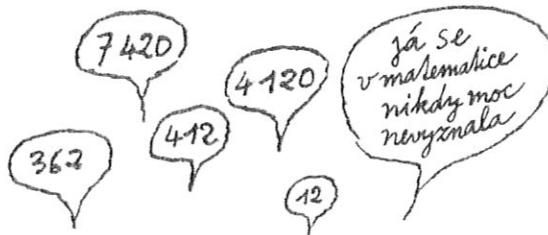
„Spletli? Jak to, že jsem se spletli? V čem jsem se spletli?“ zeptal se Vendelínův tatínek.

„Paní učitelko! Paní učitelko!“ křičel Celestýn a zvedl ruku.

„Ticho, Celestýne!“ okřikla ho paní učitelka. „Mluvit budete později.“ Vypadala poněkud rozmrzele.

„Já soudím, že je to 412 vajec,“ řekl můj tatínek tatínkovi Fridolína, „jako vy, vážený pane.“

„No, jistě,“ řekl Fridolínův tatínek. „Samozřejmě, ovšem, to přece vyloženě bije do očí... Eeh... Počkejte chvilku... Udělal jsem při výpočtu chybu... Je to 4120 vajec... Špatně jsem napsal čárku!“

„No tohle! Já taky!“ zvolal tatínek. „Je to 4120 vajec. To je správný výsledek.“

„Říkejte si, co chcete, ale je to hrozně těžké,“ vzdychla Kryšpínova maminka.

„Ale kdepak,“ přihlásil se Vendelínův tatínek. „Sledujte můj postup...“

„Paní učitelko, paní učitelko!“ křičel Celestýn. „Já už jsem to...“

„Ticho, Celestýne!“ řekla paní učitelka a výhružně na něj vyvalila oči.

To nás všechny překvapilo, jelikož na Celestýna málokdy valí oči, je to její mazánek. A pak paní učitelka řekla našim tatínkům a maminkám, že právě viděli, jak probíhá vyučování, a že je přesvědčená, že budeme mít z písemných prací všichni dobré známky. Načež řekl pan ředitel, že už je

čas jít, a tatínkové a maminky stiskli ruku paní učitelce a usmáli se na nás. Kryšpínovi rodiče se na Kryšpína naposledy přísně podívali a všichni odešli.

„Byli jste moc hodní,“ řekla paní učitelka. „Za odměnu nemusíte ten příklad počítat.“

Smažala tabuli, a jelikož zrovna zazvonilo na přestávku, šli jsme ven.

Ne všichni, poněvadž paní učitelka vyzvala Celestýna, aby tam zůstal, že s ním chce mluvit.

My ostatní jsme si na dvoře říkali, jak je paní učitelka prima a že dodržela svůj slib a neudělala nám před našimi tatínky a maminkami ostudu.

